

φυλλά πορείας

Ερκ. 100

εβδομαδιαία παραλήθη ενημέρωση

**ΑΝΑΦΟΡΕΣ
ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗ
ΤΗΣ C.N.T.**

ΑΝΑΦΟΡΕΣ

ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ C.N.T.

(Confederation National del Trabajo)

Έκδίδονται -κατά θέμα- χωρίς την υποχρέωση τακτής ημερομηνίας
Υπεύθυνος για την έκδοση και την κυκλοφορία τους: Λεωνίδας Χρηστάκης
Ταχυδρομική θυρίδα: Τ.Θ. 21028, 114 10 ΑΘΗΝΑ
Συνδρομές-άρωγες δέχονται δεκτές.

1

ΕΠΑΝΙΔΡΥΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ Η C.N.T.
(COFEDERATION NATIONAL DEL TRABAJO)
Συμπεράσματα του αποσταλμένου μας

Μεταξύ τής 17^{ης} και 29^{ης} τού φλεβάρη¹ ένας σύντροφος πήγε στην Ισπανία, επιφορτισμένος από το περιοδικό μας και από την Επιτροπή Αντεξουσιαστικής Ισπανίας (COMITATO SPAGNA LIBERTARIA). Μεταξύ των σκοπών τού ταξιδιού του ήταν, εκείνος τού να σχηματίσει μιά προσωπική αντίληψη αυτής τής σπουδαίας και ντελικάτης μεταφρανικής περιόδου μετάβασης και τής επανασύστασης του αντεξουσιαστικού κινήματος. Ο σύντροφος είχε πολυάριθμες συναντήσεις με νεαρούς και ηλικιωμένους σύντροφους, στη Βαρκελώνη, στη Μαδρίτη και σ' άλλα ισπανικά κέντρα. Συναντήθηκε με τή προσωρινή εθνική επιτροπή επανασύστασης τής ξαναϊδρυμένης C.N.T. Ήταν παρών στην Βαρκελώνη στην συνέλευση της επανασύστασης τής Καταλάνικης C.N.T. Πήρε μέρος σε διαδηλώσεις και στις συγκρούσεις στις πλατείες. Το ρεζουμέ αυτής τής εμπέθυνσης των επαφών είναι σίγουρα θετικό : Το αντεξουσιαστικό κίνημα περνάει μιά περίοδο σφοδρής (απότομης) αύξησης, που οργανωτικά στερεοποιείται στην επανασύσταση τής C.N.T. Η παρουσία των αναρχοσυνδικαλιστών στο σκληρό ταξικό αγώνα είναι δεδομένο εκ των πραγμάτων, λαμβάνοντας υπόψιν τά πολυάριθμα τμήματα των εργατών (οικοδόμοι, μεταλλοτεχνίτες) και των υπαλλήλων (δάσκαλοι, καθηγητές, τραπεζικοί). Δεν είναι λιγότερο αισθητή η αντεξουσιαστική παρουσία στο εσωτερικό των φοιτητικών κινητοποιήσεων και πανω απ' όλα στα πανεπιστήμια. Βέβαια, είναι πάντα μιά παρουσία μειονότητας σε σύγκριση με τή επιρροή των ρεφορμιστικών COMISIONES OBRERAS : αλλά η παρτίδα είναι ανοιχτή όσο ποτέ και στην οποία οι ισπανοί αναρχικοί προετοιμάζονται για νά εξασκήσουν ένα ρόλο καθόλου αμελητέο. Στις σελίδες που ακολουθούν εκδίδουμε τό ρεζουμέ ορισμένων από τίς πιο αξιοσημείωτες στιγμές τού ταξιδιού τού αποσταλμένου μας στην Ισπανία.

1. Η χρονολογία δεν αναφέρεται για συνομωτικούς. Πρόκειται όμως για τή δεκαετία τού '70.

Φυσικά η πρώτη σκέψη ήταν εκείνη τού νά συμπεριφερθώ σαν ένας κανονικός τουρίστας, ήμουν μόνος καταμεσίς στο δρόμο, αστυνομικοί με γκλόμπς τρέχαν πρός όλες τίς μεριές και κάποιος συγκεκριμένα πρός εμένα, αλλά είχα τή φωτ/κή μηχανή περασμένη στο λαιμό, και μιά τσάντα στη μούστρα, ύφος έμβροντο (αποσβολωμένο), γίνονταν εύκολα αντιληπτό ότι εγώ δέν είχα καμιά ανάμειξη στην υπόθεση. Τό δείλλημα: νά παραμείνω αδιάφορος, αλλά αγγλικά, ή νά τό βάλω στά πόδια, λύθηκε μέσα σέ μιά στιγμή όταν έκανα σύγκριση τής παροιμιακής οξύτητας αγριότητας τών δικών μας καρμπινιέρων μ' εκείνη τής POLICIA ARMADA (ένοπλης αστυν.). "Δέν είμαι προπονημένος"-σκέφτηκα όταν χωρίς αναπνοή βρέθηκα στο Νο 8, στο σπίτι τού PACO.

Ορισμένα πράγματα συμβαίνουν ακριβώς όταν δέ τά περιμένεις: Πρίν από λίγο είχα περάσει τά σύνορα μέ τό "COTRIERE CATALANO", τό μεγάλο πούλμαν πού από τό Περπινιάνο πάει στη Βαρκελώνη, κι όλα είχαν πάει καλά, είχα έτοιμο, και καλά μοστραρισμένο, τό διαβατήριό μου: "Φοιτητής για ταξίδι σπουδών", μού φαινόταν πιστευτό σαν αιτιολογικό και τό είχα προετοιμάσει ακριβώς επειδή θυμόμουν τή προηγούμενη φορά. Παρ' όλα αυτά κανείς δέ μου ζήτησε ούτε διαβατήριο ούτε "άλλοθι", κι έτσι μού έκανε μιά καλή εντύπωση και στην αγέννητη αισιοδοξία μου άρχισα νά σκέφτομαι ότι πραγματικά κάποια αλλαγή θά πρέπει νά γίνει. Είχα μόλις κατέβει απ' τό ταξί στη RAMBLA, τό σπίτι τού PACO ήταν εκεί κοντά, γεμάτ' από κόσμο όπως συνήθως, ήταν μιά όμορφη, ζεστή, ανοιξιάτικη μέρα: κι απ' τή μιά στιγμή στην άλλη η συντέλεια τού κόσμου, σειρήνες, πυροβολισμοί, κόσμος πού τρέχει απ' όλες τίς μεριές.

Η διαδήλωση είναι μιά από τίς τόσες πού από δύο μήνες περίπου οι οικοδόμοι (RAMA DE LA COSTRUCCION) κάνουν για τήν ανανέωση τού συμβόλαιου, εκείνη τών οικοδόμων, άς πούμε, είν' εκείνη η καθημερινή, γίνονται όμως και άλλες: για παράδειγμα έχουν οργανώσει μιά ενιαία διαδήλωση τό προσωπικό τών νοσοκομείων, οι πυροσβέστες και η χωροφυλακή, περνώντας απ' τό κέντρο τής Βαρκελώνης παρατεταγμένοι τέλεια μέ τίς στολές τους και τίς σειρήνες σέ λειτουργία. Αντί γι απάντηση η κυβέρνηση τούς επιστράτευσε όλους, κάνοντάς τους ν' ακολουθήσουν τήν τύχη τών υπαλλήλων τού μετρώ.

"Τά συνδικάτα μπορούν να υπογράψουν εκείνο πού θέλουν, τήν απεργία τήν αποφασίζουμε εμείς", ήταν η απάντηση ενός οικοδόμου ενός από τούς 4 σύντροφους πού είχα συναντήσει τ' απόγιομα για νά μάθω τίποτε περισσότερο, κι ακόμα γιατί οι απογευματινές εφημερίδες αναφέρανε στη πρώτη σελίδα μέ κεφαλαία γράμματα "Υπογράφηκε τό συμβόλαιο τών οικοδόμων, σήμερα στις 5 τό πρωί, ύστερ' από 13 ώρες έντόνων διαπραγματεύσεων, η COMISION DELIBERATORA υπόγραφε τή συμφωνία τού νέου περιφερειακού συλλογικού συμβόλαιου από τήν CONSTRUCCION".

Εσείς τί σκέπτεστε γι αυτό πού λέν οι εφημερίδες;

"Εγώ δέ θά συζητούσα πάνω σ' αυτό πού λένε, αλλά πάνω σ' εκείνο πού δέ λένε. Είναι φανερό και είν' αλήθεια ότι η συμφωνία για τή συμβόλαια υπογράφηκε, αλλά δέν λένε ότι αυτό συνέβηκε ύστερ' από τήν διαδήλωση πού έγινε χθές τό απόγιομα όταν πολλές χιλιάδες εργατών (μιά άλλη εφημερίδα λέει ότι ήταν γύρω στις 20000 μέ γυναίκες και παιδιά, συγκεντρωμένα μπροστά στην έδρα τού Συνδικάτου δέχτηκαν τήν επίθεση τής POLICIA ARMADA (πολλοί τραυματίες, ένας εργάτης σέ κώμα), δέν λένε ότι η απάντηση ήταν σκληρή και για νά τή σταματήσουν υπόγραψαν τή συμφωνία. Αυτό τό συμβόλαιο δέν ικανοποιεί κανένα, ίσως τό πιο σπουδαίο σημείο είναι η μείωση τού ωράριου σέ 44 ώρες εβδομαδιαία, πρώτα ήταν 48, όμως είχανε ζητήσει 40. Εμείς θά συνεχίσουμε τήν απεργία μέχρις ότου ν' απελευθερωθούν όλοι οι συλληφθέντες εργάτες, και γι αυτό είναι πεισμένοι όλοι κι αυτό είν' ίσως τό πιο χαρακτηριστικό σημείο αυτού τού αγώνα".

Ποιός ελέγχει, προωθεί, οργανώνει τήν απεργία;

"Η απεργία είναι τελείως αυτόνομη" απόφε περίπου 2000 εργάτες κάνανε μιά συνέλευση στη συνοικία τού PAMAR για νά αποφασίσουν άν θά συνεχίσουν τήν απεργία και μ' ομοφωνία αποφασίστηκε νά μήν ξαναπαύσουν δουλειά. Χθές τ' απόγευμα, ενώ η COMISION NEGOCIADORA συζητούσε τή συμφωνία, πάνω από 20000 εργάτες μέ γυναίκες και παιδιά είχαν μαζευτεί μπροστά στην έδρα τού Συνδικάτου, ήταν η επίθεση τής αστυνομίας εκείνη πού προκάλεσε τά επεισόδια για τά οποία μιλάει η εφημερίδα".

"Βλέπεις - επεμβαίνει ο MANUEL, ένας νεαρός σύντροφος τής CONSTRUCCION-αυτό είν' ένα γεγονός πολύ σπουδαίο για μάς, είναι τό βάλσιμο στη πρακτική τής αυτοδιαχείρισης CAUTOGESTIONES τών αγώνων, τής εργατικής αυτονομίας έτσι, απλά,

χωρίς πολλές θεωρείες: αυθορμητισμό τόν ονομάζουν οι διάφορες "πρωτοπορείες" που δέν καταφέρνουν νά ελέγξουν μέ κανένα τρόπο αυτούς τούς αγώνες, αλλά για μάς έχουν ένα θετικό νόημα. Σάν σύντροφοι σιρατευμένοι αναρχικοί δέν είμαστε πολλοί σ' αυτό τό τομέα τών μεταλλοτεχνικών, όμως η αυτονομία βλεπόμενη μέ τήν έννοια τής αυτοδιαχείρησης, τής άμεσης δράσης είναι μιά πρακτική που σταθερά δεκτή και βαλμένη στή πρακτική από τούς εργάτες. Εμείς συμπρώνουμε προς αυτό επανασυνδεόμενοι μέ τήν ιστορική εμπειρία τής C.N.T. και προσπαθώντας να δημιουργήσουμε τίσ συνθήκες ώστε νά γίνει δυνατή η αναγέννησή της, όχι σ' επίπεδο ετικέτας αλλά ουσιαστικά από τή βάση".

Οι COMISIONES OBRERAS είναι παρούσες σ' αυτό τό τομέα;
 " Είναι δύσκολο νά καθοριστεί η πραγματική παρουσία τών COMISIONES OBRERAS όπως και μιάς οποιασδήποτε άλλης συνδικαλιστικής δύναμης λόγω τής κατάστασης τής παρανομίας στήν οποία βρισκόμαστε. Εμείς για παράδειγμα, ακόμα και στο τομέα μας δέν γνωρίζομαστε όλοι μεταξύ μας, πολλές φορές απ' τίσ παρουσίες στίς συνελεύσεις, στίς απεργίες "ανακαλύπτουμε" συνεχώς καινούργιους συντρόφους. Αυτό που ναι σίγουρο είναι ότι οι COMISIONES OBRERAS είναι παρούσες στο C.N.S. (τό φασιστικό συνδικάτο κάθετης δομής) και, στή περιπτώσή μας, στήν COMISION DELIBERATORA, τών ίδια που υπόγραφε τήν συμφωνία".
 Μαδρίτη 23 Μάρτη. Αν τόν δείς από κοντά, μέ εκείνη τήν άτριχη φάτσα που μοιάζει παιδική, τή γραβάτα στή θέση της, το κουστούμι αλλά πρίγκιπα τών GALLES, τήν όχι τόσο όμορφη σύζυγο δίπλα του, τά παιδιά γύρω του που ποτέ δέ ξέρεις ποιό είναι ποιό: θά μοιάζε περισσότερο μέ τραπεζικό υπάλληλο. Ύστερα τελικά τό φόντο μεγαλώνει, κόσμος που χειροκροτάει, παιδάκια μέ παραδοσιακές φορεσιές π' ανεμίζουν σημαιούλες, γίνεται αντιληπτό, είναι ο "EL REY", ο διάδοχος του φονιά FRANCO, JUAN CARLOS DE BORBONE.

Αρκεί ν' ανοίξεις τή τηλεόραση κι αυτή η εικόνα αναπόφευκτα εμφανίζεται, η φωνή του βασιλιά ακούγεται λίγο, είν' η εικόνα που μετράει, μιά γιορταστική εικόνα και μερικές φορές σχεδόν οικεία; που φαίνεται νά θέλει νά ηρεμησει ή ίσως πιό απλά νά μυστικοποιήσει, ή ίσως νά εξορκίσει μέ κάποιο τρόπο εκείνη τη πραγματικότητα που συνεχώς απαντώ εδώ στήν Ισπανία. Κι η πραγματικότητα είν' εκείνη τής απάνθρωπης εκμετάλλευσης και τής ανελέητης καταπίεσης, τών απεργειών και τών διασηλώσεων, τών επιθέσεων τής αστυνομίας, τών νεκρών.
 Χθές επίσης στήν περιφέρεια του ALICANTE υπήρξε ένας νεκρός, ένας νεαρός εργάτης 20 χρονών που δολοφονήθηκε από τήν αστυνομία κατά τή διάρκεια μιάς διαδήλωσης. Εδώ στή Μαδρίτη κυκλοφορεί η φήμη ότ' ήταν ένας σύντροφος, ένας αναρχικός, αλλά δέ μπόρεσα νά μάθω πολύ περισσότερα. Η RADIO NACIONAL ESPAÑOLA αναφέρει πολύ γρήγορα τό γεγονός λέγοντας ότι η αστυνομία ήταν αναγκασμένη να αμυνθεί. Κατά βάθος και σέ μάς δέν είναι πολύ διαφορετικά τά πράγματα, αλλά αυτό βέβαια δέν είναι παρήγορο.

Παρ' όλ' αυτά όμως, είμαστε υποχρεωμένοι νά παροεχθούμε ότι στήν Ισπανία υπάρχουν συνεχείς μεταβολές, αντιλεγόμενες χωρίς αμφιβολία, αλλά που έστω κι επιφανειακά τείνουν σέ μιά πολιτική φιλελευθεροποίηση. Ορισμένα πράγματα που συμβαίνουν τώρα, μονάχα ένα χρόνο πρίν θάταν τρέλλα τό νά τάχες σκεφτεί ακόμα. Βεβαια δέν γεννάται θέμα του ν' αμυνθεί κανείς αυτή τή τάση, αλλά μονάχα για νά δώσει κάποιος ένα αντικειμενικό πλαίσιο τής κατάστασης, προφανώς γνωρίζοντας ότι αυτή η μεταβολή έχει τίσ ρίζες τής μιάς λογική εξουσίας (εξουσιαστική). "DESNUDARSE", (γραμματικά: γυμνώνωμαι, γδύνωμαι) είν' ο όρος μέ τόν οποίο οι Ισπανοί δείχνουν τή στιγμή κατά τήν οποία οι διάφοροι ηγέτες, στελέχοι, δηλώνουν ότι ανήκουν σ' αυτό ή σ' εκείνο τό παλιό πολιτικό κόμμα, μιάς κι όλα τά κόμματα είναι παράνομα. Στήν Ισπανία θά μπορούσε νά λεχθεί αντιγράφοντας τήν μεγαλύτερη αοτικότητα στή δικαιωσύνη: "Η παρανομία (εφαρμόζοντας) δέν είναι ίδια για όλους". Ο FELIPE GONZALEZ, γραμματέας του P.S.O.E. γυρνάει όλη τήν Ισπανία κάνοντας μιά πραγματική εκλογική προπαγάνδα, ο SIMON SANCHEZ MONTERO, ο τελευταίος "DESNUDADO", που είχε παρουσιαστεί στίς μαδριλένικα πανεπιστήμια σάν γραμματέας του P.O.E. συλλήφθηκε μερικές μέρες αργότερα κάτω απ' τή πίεση τής δεξιάς, αλλά ήδη αυτές τίσ μέρες εμφανίστηκε στίς εφημερίδες η είδηση τής προσεχούς αποφυλάκισής του.
 Οι αναρχικοί, αντίθετα, συνεχίζουν, χωρίς παρ' όλα τούτα τά "DESNUDARSE", να δικάζονται και νά καταδικάζονται μέ μέσο όρο 5 χρόνια για προσπάθεια επανασύστασης τής C.N.T. και παράνομης προπαγάνδας. Απ' τήν άλλη μεριά αν .

σήμερα γίνεται λόγος, κι όχι μονάχα γίνεται λόγος, περί ανασύστασης της C.N.T. που σίγουρα δέν είναι τυχαίο γεγονός, γίνεται συγκομιδή τών καρπών της δουλειάς που τραβήχτηκε μπροστά κατά τή διάρκεια τών χρόνων τής παρουσίας.

ΜΑΔΡΙΤΗ - ΓΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ C.N.T.

ΠΩΣ ΦΤΑΣΑΜΕ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ο JOSE M.C., 53 χρόνων, εκλεγμένος για τήν Εθνική Επιτροπή τής C.N.T. είναι ένας από τους πρωταγωνιστές τής επανασύστασης τής C.N.T. στη Μαδρίτη, πρὸς τὸ παρῶν περιφερειακὸς αντιπρόσωπος τών ARTES GRAFICAS, ένας τομέας τής C.N.T. ιδιαίτερα σπουδαίος ἐδῶ στη Μαδρίτη. Ο MIGUEL C., 27 χρόνων περιφερειακὸς αντιπρόσωπος τής C.N.T. τοῦ τομέα τής CONSRUCION.

Μ'αυτούς συναντήθηκα μόλις ἑφτάσα στη Μαδρίτη: ἡ συνάντηση στάθηκε ὡς τὸ δυνατόν περισσότερο θετική καὶ ἐξυπηρετήσε ὄχι καὶ λίγο στὸ νὰ ξεκαθαρίσω τίς γνώσεις μου πάνω στὴν Ἰσπανία.

Στὴν Ἰταλία ο τύπος παρουσιάζει τίς COMISIONES OBRERAS σχεδόν σάν τὴν μοναδική συνδικαλιστική πραγματικότητα, κι εἶναι δύσκολο νὰ καθοριστεῖ ἀκόμα καὶ γιὰ μᾶς τίς πραγματικές τους διαστάσεις καὶ τὰ πραγματικά χαρακτηριστικά τών ἄλλων παράνομων συνδικαλιστικῶν οργανώσεων. Ἐπὶ τὴ ευκαιρία εσεῖς τί σκέπτεστε; JOSE M: "BUENO, τὸ ἴδιο πρόβλημα παρουσιάζεται ἀκόμα κι ἐδῶ, φυσικά μὲ τὸν επίσημο τύπο, κι ὄχι βέβαια μὲ τοὺς εργαζόμενους. Ἀπὸ χρόνια ἡ επίσημη προπαγάνδα εἶχε στιγματίσει σάν "κουμμουνιστική" κάθε φόρμα προπαγάνδας, κάθε παράνομη δραστηριότητα ἐνάντια στὸ καθεστῶς, ἐκτελώντας μιὰ αξιόλογη υπηρεσία πρὸς ὄφελος τών φίλων τοῦ DON SANTIAGO CARRILLO. Στῆς 13 τοῦ προηγούμενου Δεκέμβρη ἡ ἡμερίδα τοῦ καθεστῶτος "YA" διαβεβαιώνει ὅτι ο MARCELINO CAMACHO, ἡγέτης τών παράνομων συνδικαλιστικῶν οργανώσεων ἀφέθηκε ἐλεύθερος - ο "SINDICALISMO" μιὰ ἐπιθεώρηση πού σίγουρα γνωρίζεις, ἐπαναστατικῆς συνδικαλιστικῆς τάσης, μὲ τὴν ὁποία συνεργάζονται αρκετοὶ συντροφοὶ μας δημοσίευσε μιὰ σημείωση στὴν ὁποία αναφέρεται ὅτι ο MARCELINO CAMACHO εἶναι ο ἡγέτης μιᾶς παράνομης συνδικαλιστικῆς ὀργάνωσης, ἀλλὰ ὄχι ὅλων, κι ἕνα ἄρθρο μὲ τὸν τίτλο "Οἱ COMISIONES OBRERAS εἶναι μονάχα ἕνα τμῆμα τοῦ εργατικοῦ κινήματος". Ἐνας τομέας πού ἔβαλε τὸν συνδικαλιστικὸ ἀγῶνα στὴν υπηρεσία τοῦ κουμμουνιστικοῦ κόμματος συχνά σέ βάρος (ζημιὰ) τών ιδεῶν τών εργατικῶν ἀγῶνων." Πῶς ἐξηγεῖς ὅτι τὸ καθεστῶς συνεχίζει νὰ κάνει προπαγάνδα στῆς C.O. (COM.OBR.) πού εἶναι φυσικά παράνομες καὶ πού πέραν τούτου ἀναφέρονται σ' ἕνα πολιτικὸ κόμμα πού ἀκόμα καὶ στὴ προοπτικὴ μιᾶς μέλλουσας πολιτικῆς φιλελευθεροποίησης, μαζί μὲ τοὺς αναρχικούς, δέν θά γίνει ανεκτό, σύμφωνα μὲ τίς δηλώσεις τοῦ FRAGA IRIBARNE;

"Τὸ θέμα εἶναι πολύπλοκο: Δέν πρέπει νὰ παραλείψουμε ὀρισμένους συντελεστές (ὡστε νὰ τὸ διευκρινίζουμε, καὶ παν' ἀπ' ὅλα τίς C.O. καὶ τὴν U.S.O. (UNION SINDICAL OBRERA, περιλαμβανόμενη στὴν ASSEMBLEA DE CATALUNYA ὡπως καὶ οἱ C.O.) υποστήριξαν τὴν ἔνταξη στὸ κάθετης δομῆς συνδικατὸ ἀπολαμβάνοντας σπουδαία (σημαντικά) ἀποτελέσματα, σύμφωνα μὲ τὴ λογική τους. Πολλοὶ συνδικαλιστικοὶ ἀντιπρόσωποι πού τώρα ἀνήκουν ἐπίσημα στῆς C.O. πῶς συχνά χρημάτισαν στελέχη τοῦ κόμματος παρά ἐργάτες. Φυσικά ἡ εἰσχώρηση στὸ κουμμουνιστικὸ κόμμα δέν γίνεται μονάχα σέ συνδικαλιστικὸ ἐπίπεδο ἀλλὰ σέ ὅλους τοὺς τομείς κι αὐτὸ τοὺς δίνει τὴν δυνατότητα νὰ διαφημίσουν καὶ νὰ ἐκωσούν ἐμεῖνα πού κάνουμε. Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ καθεστῶτος συγκριτικὰ μὲ μᾶς εἶναι πολὺ διαφορετικὸ: οἱ συντροφοὶ μας παραμένουν στὴ φυλακή μὲ ποινές μέχρι 5 χρόνων μονάχα γιὰ παράνομη προπαγάνδα κι αὐτὸ ὅταν ὅλα πάν καλά, γιὰτί οἱ ποινές τῆς κάθεμῆρας ἀυξάνονται πολὺ περισσότερο προσθέτοντας ἀπολύτως ἀβάσιμες κατηγορίες περὶ τρομοκρατίας καὶ πάει λέγοντας."

"Ἐπιστρέφοντας στῆς C.O. πρέπει νὰ παρατηρήσουμε ὅτι αὐτές δέν ἔχουν μιὰ ἱστορικὴ δομὴ κι ἐπομένως προσπαθοῦν μ' ὅλους τοὺς τρόπους νὰ παρουσιαστοῦν σάν οἱ νόμιμοι κληρονόμοι τοῦ ἰσπανικοῦ εργατικοῦ κινήματος ἀναγόμενοι σὲ ὀνόματα ὡπως τῆς U.G.T., ἢ παρ' ὅλ' αὐτὰ ἀκόμα καὶ στὴν C.N.T."

Τὴν C.N.T. ;

"Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπασυσταθεῖ ἡ C.N.T.". "Αὐτὸ σύμφωνα μὲ τὰ ὅσα δήλωσε ο CAMACHO στῆς 12 Γενάρη στὴ Σχολή τῆς Κοινωνιολογίας τοῦ Παν/μίου COMPLETENSE. Φαίνεται σάν μιὰ ἐξυπνάδα, ἀλλὰ στὴ πραγματικότητα εἶν' ἕνα πολιτικὸ παίχνηδι πού ἀναμοχλεύει τὸ κομφοῦζιο πού αὐτὴ τὴ στιγμὴ βασιλεύει στὴν Ἰσπανία.

"Αύριο άν θές"- μού λέει ο MIGUEL- μπορούμε νά πάμε στή συγκέντρωση τού συνδικάτου τής CONSTRUCCION, κι έτσι θά χεις μιά προσωπική αντίληψη τής κατάστασης."

Ποιά άλλα συνδικαλιστικά ρεύματα βρίσκονται σήμερα στήν Ισπανία δίπλα σ' εκείνα τά ιστορικά όπως τής C.N.T. και τής U.G.T.;

"Έχουν φυτρώσει πολλά. Τά πιο σημαντικά είναι: η FEDERACION SOLIDARIA DE TRABAJADORES (Ομοσπονδ. Αλληλεγγύης τών Εργατών), χριστιανικού προσανατολισμού, η UNION SINDICAL OBRERA (Συνδικαλιστ. Εργατική Ένωση)(συμβουλευτική), η UNION DE TRABAJADORES SINDICALISTA (Συνδικαλιστική Ένωση τών Εργαζομένων), τά γκρούπ "SOLIDARIATA" (επαναστάτες συνδικαλιστές)".

Ας γυρίσουμε στή C.N.T.. Στή Μαδρίτη συστάθηκε επίσημα, πώς επήρθε αυτο, πάνω σέ ποιές βάσεις, και γιατί ακριβώς τώρα;

MIGUEL: "Πρέπει νά χωρίσουμε τό θέμα σέ 2 μέρη: τήν επίσημη C.N.T. και τήν δράση τών ομάδων (ή μερικές φορές τών μεμονομένων ατόμων) αναρχικών και αυτόνομων αναρχοσυνδικαλιστών. Η C.N.T. τού σήμερα είναι η ενοποίηση αυτών τών 2 διαφορετικών οργανώσεων. Σέ σχέση μέ τά προηγούμενα πρέπει νά πούμε ότι η επίσημη C.N.T. υπήρξε πάντοτε μαζί μ' όλη τή δομή της, τίς περιφερειακές επιτροπές, τήν εθνική της επιτροπή κτλ. κτλ. αλλά προφανώς αυτή η C.N.T., πολύ κνηνημένη τά τελευταία 40 χρόνια, ξηλωμένη από τά στρατευμένα μέλη της ξαναπέρασε στή παρανομία και πού πολλές φορές περνει τίς διαστάσεις τής απομόνωσης, τού πιο απόλυτου σφίξιμου. Τό νά μείς σ' αυτόν οργανισμό σήμαινε νά μείς σέ κύνδινο, αυτό κατά μέγιστα λόγω φυσικά νά πυκνώνουν οι ουρές (γραμμές). Τό πρόβλημα κατά τά λοιπά δέν ήταν εκείνο τής οργανώσης τυπικά αναγνωρισμένης κι επομένως πιο εύκολα ελεγχόμενης και καταπιεζόμενης, αλλά εκείνο τής πραγματικής παρουσίας στίς συνοικίες, στίς φάμπρικες κι εδώ έχουμε εργαστεί για 30 χρόνια χωρίς νά είμαστε πρακτικά τίποτε. Αυτή η δουλειά έδωσε πολύ αργά αποτελέσματα, τή γέννηση ενός διασπαρμένου αντιεξουσιαστικού κινήματος σάν κίνημα μικρών αυτόνομων ομάδων, μέ τήν έννοια ότι σιέφου δέν γνωρίζονταν η μία μέ τήν άλλη, αλλά ενωμένες από ένα συνεχές νήμα στό εργατικό κίνημα. Η ανάγκη τής ενωποίησης γεννήθηκε αρκετά αργά και είν' έν μέρη συνδεδεμένη μέ τήν ποσοτική αύξηση αυτού τού κινήματος, αρχίζοντας από τά τέλη τής 10^{ης} ετίας τού 60, μιά επιταχυνόμενη διαδικασία από μιά σχετική έστω κι ελάχιστη πολιτική αλλαγή τού φρανκικού συστήματος και παν' απ' όλα τού μεταφρανκικού, κι επομένως από μιά ανάγκη συντονισμού, και έν μέρη από τήν ακριβή και συνειδητή θέληση τού να θέλουμε νά ανασυσταθεί η C.N.T."

Ανοίγουμε μιά παρένθεση, μπορούε νά εξηγηθείς λίγο καλύτερα;

"Φυσικά, θάθελα ν' απαντήσω εγώ" - εμπεβαίνει ο JOSE M.C. - "Είναι σημαντικό νά εξηγηθεί η ιστορική σημασία τής C.N.T. για νά γίνουν αντιληπτά τά αίτια τής αναγέννησής της, γιατί κατά βάθος όλες αυτές οι αυτόνομες ομάδες φτάσανε σ' τά ίδια συμπεράσματα, πολύ συχνά χωρίς νά τά συγκρίνουν μεταξύ τους, και πολύ συχνά προσπαθώντας νά τά βάλουν στή πράξη μέ αυτόνομο τρόπο, κινούμεσταν σέ παράλληλους δρόμους χωρίς νά τό γνωρίζουμε. Η κύρια ώθηση για τήν ανασύσταση προήρθε από μέρους τών νεαρών ομάδων."

Ένα πρόβλημα γενεών;

"Κατά βάθος ναι, οι γέροι, ήταν δεμένοι στήν C.N.T., ως τήν ονομάσουμε "παλιά μέθοδο", οι νέοι μέ τόν αγώνα. Ένας από τούς πρώτους κόμπους για νά λύσουμε κατά τήν ανασύσταση τής C.N.T. τής Μαδρίτης ήταν ακριβώς εκείνος τής περιφερειακής επιτροπής που δέν ήταν καθόλου αντιπροσωπευτική κι ενάντια σ' αυτό έγινε έκκληση στή δράση τών νέων μέχρις ότου νά δημιουργηθεί μιά διαδικασία αμοιβαίας αφομοίωσης. Σ' όλη τή περιφέρεια τού κέντρου σήμερα υπάρχει μιά καλή κατάσταση που οδήγησε στή δημιουργία τής περιφερειακής επιτροπής μέ τήν αφομοίωση τών νεαρών ομάδων και τών γέρων. Στήν αρχή γίνονταν αισθητή μιά διαφορά μεταξύ νέων και γέρων αλλά ξεπεράστηκε γρήγορα και τώρα γίνεται λόγος μονο για στρατευμένους συνδικαλιστές που συναντιούνται όλες τίς βδομάδες για νά συζητήσουν πάνω σέ διάφορα προβλήματα."

πιστεύετε ότι αυτή η ένωση μεταξύ γέρων και νέων στρατευμένων θά ναι πολύ θετική ακόμα και για τίς εξειδικευμένες δουλειές τών εργοστασίων, στίς γειτονίες και σ'τά σχολεία;

"Πάρα πολύ. Αυτό που εμείς οι γέροι δέν καταλαβαίναμε- είναι φυσικά ο JOSE αυτός που μιλάει- είναι ότι αυτοί οι νεαροί είχαν όλα τά χαρακτηριστικά τού αναρχισμού, ακόμα κι αν καμιά φορά εκφράζονταν μέ μιά φόρμη διαφορετική από τή

δική μας γιατί οι καιροί προφανώς έχουν αλλάξει. Πρέπει να παραδεχτώ ότι οι νέοι είναι αρκετά προετοιμασμένοι ιδεολογικά και ότι η δικιά μας βοήθεια εκφράζεται περισσότερο σ' ένα πρακτικό επίπεδο παρά σ' ένα θεωρητικό. Η δική μας εμπειρία είναι η εμπειρία του βαλσίσματος στη πρακτική της αναρχοσυνδικαλιστικής ιδέας της οργάνωσης και αυτή, ενωμένοι με τη θελησή τους και τη θεωρητική τους καθαρότητα, αποτελεί τη μεγαλύτερη για μας δύναμη.

Πόσοι συνδικαλιστικοί τομείς είναι σήμερα οργανωμένοι στην C.N.T. της Μαδρίτης; Προς τό παρών δέκα: CONSTRUCCION, SANIDAD, ENSEÑANTES, METAL, INDUSTRIAS GRAFICAS, QUIMICA, VIDRIO, TRANSPORTES, BANCO, BARRIO. Αλλά ελπίζουμε να προστεθούν κι άλλες. Έχουμε σχηματίσει επιτροπές μελέτης κατά τομέα για να αναλύσουμε όλα τα προβλήματα και να δημιουργήσουμε μια στρατηγική για τόν αγώνα μας, παραδείγματος χάριν να απαντήσουμε καθαρά στην πολιτική τάση του ενιαίου συνδικάτου για να μην επαναλάβουμε τα λάθη της Πορτογαλλίας. Αριθμητικά τό πιο μεγάλο είν' εκείνο της CONSTRUCCION που έχει φτάσει σέ βαθμό να οργανώνει αυτόνομες απεργείες σχεδόν σ' όλο τό τομέα, όμως επίσης και οι άλλοι τομείς είναι πολύ σπουδαίοι, για παράδειγμα εκείνος τών ARTES GRAFICAS που ενώνει τούς δημοσιογράφους, τούς τυπογράφους, τούς μεταφραστές, ένας αρκετά αναπτυγμένος τομέας που σκεφτόμαστε ότι θά έχει ένα λειτουργήμα πολύ θετικό και πάν απόλα για το σχηματισμό ενός αντεξουσιαστικού οίκου"

Υπάρχουν άμεσες δυνατότητες για τήν έκδοση μιάς αντεξουσιαστικής επιθεώρησης; "Ναί, είν' ένα σχέδιο που σκεφτόμαστε να πραγματοποιήσουμε σίγουρα. Προς τό παρών τυπώνονται σέ κάθε περιοχή της Ισπανίας πολυγραφημένα φυλλάδια, μερικά περιοδικά, όργανα τών διαφόρων ομοσπονδιών. Στην VALENCA για παράδειγμα τό AMANECER, στη Μαδρίτη η ASSION ANARCOSINDICALISTA, στη Βαρκελώνη η ANARQUIA και η C.N.T.. Τό σχέδιό μας είν' εκείνο μιάς επιθεώρησης, πιθανώς παράνομης, αλλά δέν αποκλείουμε τή δυνατότητα για μιά επίσημη ακόμη κι αν θάναι συντηρητική αλλά αυτή τή στιγμή δέν μπορώ να σου πώ άλλο."

Μαδρίτη- Μιά εργατική συνέλευση ο μεθερμηνευόμενον:

ΧΩΡΑ ΠΟΥ ΠΑΣ ΣΤΑΛΙΝΙΚΟ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΙΣ.

Τίς μέρες που έμεινα στη Μαδρίτη φολοξενίθηκα από έναν γέρο στρατευμένο της C.N.T. (γέρο σά χρόνο θητείας στη C.N.T., όχι όμως και σάν πνεύμα, έτσι ENRIQUE;) μιά φιλοξενία γενναιοδωρη, αδερφική. Η συντροφισά του" μου φερνόταν σά νάμουν γυιός της, μέ ρωτούσε αν ήμουν κουρασμένος, και μιά μέρα μου φτειαξε μέχρι και γλυκό, αντίθετα ο ENRIQUE μου έδειχνε τά βιβλία του, τά πιο σπουδαία απ' τά οποία βρίσκονταν σέ μιά εντοιχισμένη βιβλιοθήκη κρυμένα πίσ' από μιά σειρά σχεδόν αβλαβών βιβλίων, πίσω, είν' όλα τά βιβλία και τά ντοκουμέντα που εκδόθηκαν πριν απ' τό '36, ντοκουμέντα μοναδικά, γεμάτα ενδιαφέρον, μέ υπερηφάνεια μου λέει: "Μόλις θά γίνει δυνατόν δέν θά μάς λείψει υλικό για τύπωμα" και μ' όλο τό ζόρι θέλει να μου χαρίσει ένα βιβλίο πάνω στο εργατικό κίνημα της Ανδαλουσίας, μικρούλια φυλλάδια της C.N.T. που αυτοί είχαν μοιράσει τά προηγούμενα χρόνια, ένα καλλίο έργο του ANTONIO MACHADO και πάει λέγοντας. Η Μαρία, αντίθετα, βγάξει έξω ένα φουλάρι προσεχτικά διπλωμένο, ήταν κόκκινο και μαύρο, μέ τήν μορφή του DORRUTI, τίς γραφές C.N.T.-F.A.I., μου τό δείχνει και χαμογελώντας μου είπε: "δέ μπορώ να στο χαρίσω, είναι πολύς ο καιρός που περιμένω να τό φορέσω κι ίσως τελικά να τή δω εκείνη τή στιγμή".

Ένα πράγμα θά μου άρεσε να μάθω: τίς σκέψεις εκείνου του ένοπλου φρουρού που όπως ήταν πεσμένος έλεγχε μέ τή κίνηση του αυτόματου όλα τά πρόσωπα που ανέμελα μπαίνόβγαιναν απ' τήν τεράστια πόρτα που βρίσκονται στις πλατες του, της έδρας του κάθετου συνδικάτου. Μά σκεφτόμενος καλύτερα, στο πλαίσιο της όλης σκηνης ήταν αυτός που δημιουργούσε τή παριφωνία κάνοντας τόν φρουρό ή εμείς που εκείνη τή στιγμή μπαίναμε μέσα;

Η σύλληψη (επινόηση) του Εθνικού Συνδικαλιστικού Κράτους, τό Κάθετο Συνδικάτο, επικυρώθηκε τό Μάρτη του 1938, ένα χρόνο πριν από τό πόλεμο, από την "Κάρτα

"Οι ιταλοί αναρχικοί τή γυναίκα τους (είναι παντρεμένοι ή όχι) τήν ονομάζουν συντρόφισα κι όχι γυναίκα συμβία ή ότι άλλο θές.

(χάρτη) εργασίας": Τό εθνικό κράτος - όπως πιστοποιούσε - αντίδραση στο φιλεύθερο καπιταλισμό και στον μαρξιστικό υλισμό, βάζει τὰ δυνατά του νά πραγματοποιήσει κάτω από ένα στρατιωτικό ύψος, δημιουργικό και βαθεία θρησκευτικό, τήν ειρηνίσταση στήν κρίση στήν Ισπανία, που πρέπει νά αποδώσει στους Ισπανούς ταυτόχρονα και για πάντα τή Πατρίδα, τό Ψωμί, τή Δικαιοσύνη. Είναι ο ίδιος "Χάρτης" που καθώριζε ότι οι ενέργειες "ατομικιστικές ή κολεκτιβιστικές που τείνουν νά ενοχλήσουν τή κανονικότητα τής παραγωγής ή νά τίσ βλάβουν με οποιοδήποτε τρόπο θά θεωρούνται εφ' εξής σάν έγκλημα έσχατης προδοσίας ενάντια στή Πατρίδα" ένα άρθρο που ο SAUDILLO κ'όσια αναγκάστηκαν νά τό φάνε, βλέποντας ότι οι απεργίες παρ' όλη τή σκληρή καταπίεση, συνεχίζαν νά είναι η ρουτίνα τής ημέρας. Τό άρθρο 222 τού Ποινικού Κώδικα τού 1965, πράγματι, παρ' όλο που δίνει στή Δικαιοσύνη τό δικαίωμα νά χτυπήσει σκληρά, διαχωρίζει διάφορους τύπους απεργιών. Είναι μια κατώτατη αυτού τού συνδικάτου που τό 1966 πετάγεται τό P.C.E. θριαμβεύοντας με τήν εκλογή στή Μαδρίτη από δύο γνωστούς ηγέτες τών C.O. : SAMABHO και BERNAHO.

Στό τρίτο όροφο είναι μια πινακίδα που δείχνει: "SINDICATO DE LA CONSTRUCCION". Η αίθουσα είναι γεμάτη, γύρω στους 300 εργάτες, μιλάμε με κόπο. Πρέπει νά συζητήσουν αν θά συνεχιστεί η απεργεία ή όχι. Η COMISION ASESORA (=C.A# η συνδικαλιστική αντιπροσωπεία), που αποτελείται από 3 πρόσωπα - είναι τών C.O. - μου λέει χαμηλόφωνα ένας σύντροφος (παρ' όλη τήν απανταχού παρουσία του δέν μπόρεσα νά δω τόν SAMABHO) επιφορτίζεται με τό νά βάλει κάποια τάξη στή συζήτηση: Η προτασή τους είναι νά ξαναπιάσουν δουλειά αλλά με αργό ρυθμό. Τά πράγματα προχωράν ήρεμα μέχρις ότου η συζήτηση δέν βγαίνει έξω από τό θέμα τής ημέρας.

Σταλινικό τού Φοιτητικού Κινήματος νά τόν είχα χαρακτηρίσει αν ήταν στήν Ιταλία ψηλός, αδύνατος, τίσ μουστάκες αλλά πατερούλη Στάλιν τή γλώσσα ροδάκι, παίρνει τό λόγο χωρίς νά περιμένει τή σειρά του παρουσιαζόμενος σάν υπεύθυνος για τό "Ταμείο για τήν (αντοχή) αντίσταση τής απεργείας". αφού έκανε μια μικρή αναφορά πάνω στήν οικονομική κατάσταση, ξεφυλίζει ένα πολυγραφημένο ντοκουμέντο 5-6 σελίδων απ' τό οπού οείχνη την υπογραφή "COMISION OBRERA S.S...". αυτή είναι μια (ατιμία) δυσφήμιση- επιτίθεται σκληρά- μια προβοκάτσια, εσείς τόχτε διαβάσει αυτό, μπορούν οι C.O. νάχουν πεί ποτέ πράγματα τέτοιου είδους; "Ισως περίμενε μια χορωδία από δυσφορίες, κάποιος φώναξε τό τόσο κοητό "όχι", αρχίσαν σφυρίγματα "τό θέμα τής ημέρας, ως σεμαστούμε τό θέμα τής ημέρας" ουρλιάζανε άλλοι. Αλλά δέν εξυπηρέτησε σε τίποτε, θά πρεπε νά δωθεί ένα μήθημα. Έχοντας τίσ πλάτες τών άλλων τριών τής C.A. συνέχισε μέχρις ότου ν' αναγκάσει τόν "άθλιο" νά βγει ανοιχτά, αφού τόν έδειξε με τό σάχτυλο. Η δυσφήμιση (αισχροτήτα), όπως καταλάβαμε μετά, ήταν εκείνη τού νά γράφει ότι η C.A. ήταν σύμφωνη με τ' αφεντικά και ότι χρησιμοποιούσε τήν απεργεία για πολιτικούς σκοπούς ξένους ως προς τά συμφέροντα τών εργατών. Ο κατηγορούμενος, "EL MORENO" ένας νεαρός τροτσικιστής, οικοδόμος τής Μαδρίτης, παρουσιάστηκε σάν ο μοναδικός υπεύθυνος για τό ντοκουμέντο. Κραύγασε τίσ απόψεις του, ενώ η C.A. γελούσε πιο από τίσ πλάτες του για 40 λεπτά, από φωνή πήγαινε καλά. Στό τέλος κατόρθωσε νά ακουστεί και νά δικαιολογήσει τίσ θέσεις του. Βρήκε ξανά τήν ικανότητά του μπροστά στους εργάτες, αλλά τί θά σκευάζονταν γι αυτόν οι αστυνομικοί με πολιτικά που ηρεμότητα περισπορούσαν τήν συνέλευση;

" EL MORENO, σίγουρα θά συλληφθεί - που καν οι συντρόφοι - τό ήθερε πολύ καλά, αλλά δέν είχε άλλη εκλογή". Η συνέλευση τέλειωσε σιωπηρά α.ό λίγο ανάμεσα από σφυρίγματα και φρισιές που απευθύνονταν στους αντιπρόσωπους τών C.A.. Βγήκαμε και ήταν 10 το απόγευμα "Πώς σου φαίνεται" - με ρώτησε ο RAFAEL, ένας οικοδόμος Ανδαλουσιανός σύντροφος, μικρός, εύρωστος, συμπληθητικός - αλλά σύντομα θά τούς οείξουμε εμείς. Είναι εσω και λίγο καιρό που συμμετέχουμε στίς συγκεντρώσεις εσω, στο συνδικάτο, τή οράση μας τή κάνουμε έξω, στά γιαπιά, αλλά εδώ βρίσκονται πολλοί εργάτες που ναι αντίθετοι σ' αυτό που συμβαίνει και μπορούν νά περίσουν με τό μέρος μας, γι αυτό έχωμ' αποφασίσει νά επεμβαίνουμε". "Παρατήρησες" - έαναμίλαει ο SAHIL - " πού παύσαν με τίσ λέξεις, δέν είναι

στά ιταλικά είναι αλλά τ' έρε (από αστυνομικό τού Ισοίφ)

εργάτες είναι γραφειοκράτες τού κόμματος. Κανείς τους δέν εργάζεται κι όμως είναι συνδικαλιστικοί αντιπρόσωποι". Αναφερόνταν στους 3 τής C.A. καί σέ κείνον τόν αντιπρόσωπο γιά τό "ταμείο τής αντίστασης", "εκείνος είναι τού MOVIMIENTO COMUNISTA (Κουμμουν. Κίνημα), οι άλλοι τού P.C.E., σήμερα ήταν ενωμένοι ενάντια στόν κοινό εχθρό, αλλά τούτο δέ συμβαίνει πάντα κι έτσι δημιουργούνται εσωτερικές αγτιμαχίες πού μάς επιτρέπουν νά ξεκαθαρίσουμε πιά εύκολα στους εργάτες ποιοί είν αυτοί οι κύριοι στήν πραγματικότητα. Κάθε άλλο παρά συνδικαλιστική ενώτητα, η μοναδική ενώτητα πού αναγνωρίζουν είναι η δική τους, ο έλεγχος τού εργατικού κινήματος από ένα κόμμα".

Γιά Συνομιλία μέ τόν JUAN GOMEZ CASAS.

Οι δύο λειτουργείες (ρόλοι) τής C.N.T.

"Γιά πρώτη φορά στήν ιστορία η ανάληψη τής C.N.T. έρχεται απ'τό κέντρο, απ'τή Μαδρίτη". αυτός πού μου μιλάει είναι ο JUAN GOMEZ CASAS, γνωστός μαδριλένος ιστορικός τού εργατικού κινήματος, συγγραφέας διαφόρων βιβλίων (Ιστορία τού Ισπανικού Αναρχοσυνδικαλισμού, Τό εργατικό κίνημα στή Ι Διεθνή στήν Ισπανία καί άλλα). Δέν είναι μονάχα ένας ιστορικός αλλ'επίσης ένας βαθύς γνώστης τής ισπανικής πραγματικότητας. θέλω νά αναφέρω ένα μέρος από τή συζήτηση πού είχα μαζί του. Βασικό θέμα, φυσικά η C.N.T. καί η αναγέννησή της.

"Πιστεύω ότι αυτή η στιγμή είναι η πιά ταιριαστή γιά τήν αναδιοργανωτική διαδικασία πού αυτή τή στιγμή εμπλέκει τήν C.N.T. καί χωρίς άλλο η πιά δυνατή πού αναπτύχθηκε σ'αυτά τά 40 χρόνια. Αυτή η διαδικασία, παρ'όλο πού αναγνωρίζουμε ότι είναι πιά αναπτυσμένη στό Κέντρο (ίσως είναι μοναχά ζήτημα χρόνου) εμπλέκει όλη τήν Ισπανία, απ'τήν Ανδαλουσία στίς Αστούριες, απ'τήν Αραγώνα στήν Καταλώνα, απ'τήν Γαλιτσία ως τήν Βαλέντσα. Σέ διάφορους βαθμούς πάνω κάτω ο μηχανισμός είναι ο ίδιος, η ενωποίηση όλων τών ομάδων μέ αναρχοσυνδικαλιστικές τάσεις. Κάτι ιδιαίτερο πού έχουμε: τήν αφομοίωση τής μάζας τών νεαρών ομάδων καί τών γέρων, πού είναι ιστορικό γεγονός τεράστιας σημασίας. Η C.N.T. έχει τήν δυνατότητα νά ασκεί στήν Ισπανία 2 λειτουργείες: απ'τήν μιά μεριά τήν ιστορική λειτουργεία τής επαναστατικής οργάνωσης τού εργατικού κινήματος, μέ τόν ίδιο πάντα τελικό σκοπό, απ'τήν άλλη, χάρη στήν τεράστια κι αναγνωρισμένη ιστορική αναφορά (συσχετισμός) τού εργατικού κινήματος, η C.N.T. θά μπορέσει ν'αντιπροσωπεί ένα σημείο αναφοράς γιά όλες τίς συνδικαλιστικές δυνάμεις τής αριστεράς πού αντιτίθενται στή θεωρία τού ενιαίου συνδικαίου πού συζητάει τό P.C.E."

"Αναλύοντας τίς ήδη υπάρχουσες τάσεις σκέφτομαι προσωπικά, ότι τή στιγμή τής συνδικαλιστικής φολελευθεροποίησης θά σχηματιστούν 3 συσσωρευμένα ή κεντρικά συνδικάτα διαφορετικής υψής ή τουλάχιστον θά γίνει μιά συνθετική απόπειρα γιά αυτή τήν τρικοματική διαίρεση, μέ τήν έννοια ότι καί σήμερα ακόμα οι υπάρχουσες στήν παρανομία συνδικαλιστικές οργανώσεις θά συρρεύσουν σέ μιά απ'αυτές. Αυτές είναι: 1) μιά συνδικαλιστική οργάνωση, πού παρουσιάζεται σάν ενωτική (ενιαία) κατ'ευφημισμό (αυτονομία), αλλά τού στήν πραγματικότητα αναγνωρίζει μέσ'απ'αυτή τήν ενωτική τό πιά αρμόδιο (κατάλληλο) μέσο γιά νά ηγεμονέψει τό εργατικό κίνημα επιβέλλοντας καί αναγνωρίζοντας μονάχα τήν πρακτικό-θεωρητική γραμμή της, μιά γραμμή καθωρισμένη από τίς απαιτήσεις τού πολιτικού κόμματος απ'τό οποίο εξαρτιέται, τό P.C.E.. Είναι φανερό ότι αυτή η συνδικαλιστική οργάνωση δέν θά μπορεί παρά νά έχει μιά δομή πολύ γροά κεντροκολλημένη με λειτουργούς (γραφειοκράτες) σ'όλα τά επίπεδα. Ο σκοπός, μιά οικονομία τού προλεταριάτου μοιάζει περισσότερο μισοκατεμένη καί κεκαλυμμένη παρά μιά απαίτηση γιά οικονομικό έλεγχο, πολιτικό, κρατικό. 2) Ένα συνδικαλιστικό ιστορικού τύπου συνδεδεμένο μέ ένα άλλο τύπο πολιτικού κόμματος τού δημοκρατικού προορισμένου νά εισχωρήσει σύντομα στό κυβερνητικό χώρο. Αυτός ο συνδικαλιστικός οργανισμός παρ'όλο πού είναι περισσότερο δημοκρατικός στό εσωτερικό του απ'ότι ο προηγούμενος, θά βασιστεί τό ίδιο πάνω σέ μιά διοίκηση από λειτουργούς καί γραφειοκράτες. 3) Τελικά μιά συνδικαλιστική οργάνωση, επίσης ιστορικού τύπου, η C.N.T., μέ ένα πολύ συγκεκριμένο σκοπό πού είναι η πραγματοποίηση μιάς κοινωνικής αυτοδιαχειριζόμενης, σέ κάθε επίπεδο, σέ κεντροκολλημένη, αλλά ομοσπονδιακή, αυτόνομη απ'οποιοδήποτε πολιτικό κόμμα, χωρίς διεκδικήσεις καί λειτουργούς,

αλλ' από στρατευμένους εργάτες που εναλλάσσουν μεταξύ τους τὰ αντιπροσωπευτικά καθήκοντα. Τό καθήκον τής C.N.T. σήμερα είν' εκείνο τού νά διευκρινίσει τὰ προβλήματα που τίθονται στό εργατικό κίνημα καί πάνω απ' όλα νά υπερασμунθεί τήν ιδέα τού συνδικαλιστικού πλουραλισμού. Η συνδικαλιστική ενώτητα είναι συχνά μιá έκφραση πολύ δημαγωγική, στήν ουσία συνδικαλιστική ενώτητα δέν υπάρχει, όπως δέν υπάρχει πολιτική ενώτητα. Μόνο ένα αυταρχικό δικτατορικό καθεστώς, σ' αυτό στό οποίο ζούμε ή οποιουδήποτε άλλου τύπου, μπορεί νά εκφράσει ένα ενωτικό συνδικάτο. Ο πλουραλισμός δέν αναιρεί τήν ενώτητα, η ενώτητα είναι πάρα πολύ σπουδαία γιά τή ταξική πάλη, αλλά αυτή η ενώτητα δέν μπορεί νά είναι παρά μόνο παρωδική καί εξειδικευμένη."

Βαρκελώνη- Μέ τήν παρουσία 700 συντρόφων

ΕΠΑΝΑΒΕΒΑΙΩΘΗΚΕ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΔΙΑΛΛΕΙΑ ΤΗΣ C.N.T.

Πάνω στις RAMBLAS δέν υπήρχε ακόμα κανένας, μόνο εδώ κι εκεί τὰ συντρίμια κάποιου κρύσταλλου, ένας σωρός από στάχτη, μοναδικά απμεινάρια τής διαδήλωσης που έγινε χθές τ' απόγευμα. Ο δροσερός αέρας αυτού τού βαρκελωνέζικου πρωινού μού φτειαξε τό κέφι καί μ' έκανε νά ξεχάσω όλη τή κούραση τού ταξιδιού- που μόλις τώρα συμπληρώνεται, απ' τή Μαδρίτη στή Καταλάνικη πρωτεύουσα. "Σήμερα είναι μιá σπουδαία μέρα"-σκέφτηκα- "θάναί μιá ιστορική συγκέντρωση"- μού τό είχαν τονίσει τίς προηγούμενες μέρες πολλοί σύντροφοι. 66 χρόνια ύστερ' από τήν ιδρυσή της, περίπου 40 χρόνια μετά τήν ήττα της μέ συνέπεια τήν άμεση διωξή της εκτός νόμου από τους φαλαγγίτες, η C.N.T. τής Βαρκελώνης θά έπρεπε νά ανασυσταθεί. Ακριβώς εκείνη τή μέρα, ακριβώς εγώ θά μετείχα σ' εκείνη τήν ιστορική συγκέντρωση. Ημουν ταραγμένος, ενθουσιασμένος, αλλά καί λίγο επιφυλακτικός μέ τή προοπτική μιás επικείμενης απογοήτευσης. Είναι αλήθεια, στις πολλές συζητήσεις μου μέ τούς νεαρούς καί τούς γέρους σύντροφους είχα βρεί ήδη τήν ευκαιρία νά παρατηρήσω τόν ενθουσιασμό που τούς εμψυχώνει, τή προθεσή τους νά ξαναδώσουν ζωή στόν αναρχοσυνδικαλισμό. Όλα τούτα μείχαν εντυπωσιάσει βαθειά. Αλλά, δίπλα στήν αισιοδοξία τής θέλησης, η λογική μου εξέφραζε τόν αναπόφευκτο πεσιμισμό της (απαισιοδοξία). "Καλύτερα νά πάω μέ τὰ πόδια μολύβι".(PB)- έλεγα μέσα μου- είναι πραγματικά δυνατόν νά ξαναγεννηθεί η C.N.T. απ' τίς στάχτες του 39; Καί η εμπειρία, σχεδόν ολοκληύρου αρνητική - τής απόπειρας (ή τής μή απόπειρας) γιά τήν ανασύσταση τής U.S. I., είν' έπειτα δυνατόν νά αποφευχθεί η επανάληψη της καί στήν Ισπανία;" Τέλος πάντων, ειλικρινά δέν ήξερα τί νά σκεφτώ, μέχρι που νά ελπίζω. Τό λεοφωρέιο σταμάτησε, ανέβηκε μιá ομάδα προσώπων, στήν επόμενη στάση κι άλλα, καί πάει λέγοντας. Εγώ βρισκόμουν μέ τόν ΡΑΟΟ κι άλλους 4 σύντροφους στό μπροστινό μέρος κοντά στόν οδηγό: Είχαμε συννενοηθεί νά πάμε στό χώρο τής συγκέντρωσης κατά μικρές χωριστές ομάδες. Κύτταζα αυτούς π' ανέβηκαν τελευταία, αλλάξαμε ματιές, μούρθε έν' αυθόρμητο χαμόγελο: ήμουν σίγουρος, ήταν όλοι τους σύντροφοι.

Ενας ηλικιωμένος σύντροφος, που είχα γνωρίσει στήν Μαδρίτη, μέ υποδέχτηκε στή πόρτα καί συγκινημένος μ' αγκάλιασε: "Γιά τό επόμενο PLENO (συγκέντρωση) τής C.N.T., θά χρειαστεί η PLATA DE TOROS, εφ' όσον η C.N.T. ανασυσταθεί." Τά μάτια του γυάλιζαν καθώς μέ συνόδευε στήν είσοδο τής αίθουσας τού κινηματογράφου, που ήταν λίγο πιό κάρω, κι όπου θάχε αρχίσει η συγκέντρωση. Μαί, ήταν ένα κινηματο-θέατρο: ακόμα καί τώρα μού ναι ανεξήγητο πώς οι σύντροφοι, καταφέραν νά οργανώσουν ένα παρόμοιο πράγμα, στή Βαρκελώνη, σέ μιá ατμόσφαιρα ενισχυμένης παρανομίας.

Στόν καθορισμένο καί επιφωτισμένο σύντροφο παρόωσα τή πρόσκληση που είχα λάβει, έκοψε τό ένα κομμάτι καί μου ξανάδωσε τό υπόλοιπο, πάνω στό οποίο ήταν

U.S.I.= UNIONE SINDICALE ITALIANO= Ιταλική Συνδικαλιστική Ένωση. Ήταν ο αναρχοσυνδικαλιστικός συνδικαλιστικός φορέας στήν Ιταλία τήν περίοδο τού μεσοπολέμου 1914-1930.

σταμπαρισμένα ο αριθμός της σειράς και τό θέμα της ημέρας. Είχα τό νούμερο 089, νομίζω ότι θά τό θυμάμαι πάντα. Αυτό τό νούμερο εξυπηρετούσε είτε σάν μιά πρώτη "ταυτότητα αναγνώρισης" είτε για νά γραφτείς στους ομιλητές: αντί για τό όνομα, για λόγους ασφαλείας, δεινάμε μόνο τό νούμερο. Είν' ανώφελο νά πώ ότι όλοι οι παρόντες έπρεπε νάναι (κι ήταν σίγουρα) μόνο στρατευμένοι και πολύ καλά γνωστοί. Ο ΡΑΟΟ και οι άλλοι μέ συνέστησαν σ' όλους: ατέλειωτα αγκαλιάσματα, χαιρετισμοί, δυνατά σφιξίματα τών χειριών. Τελικά μπήκα στη κατάμεστη σάλα: έκανα αμέσως ένα γρήγορο υπολογισμό, ήσαν περί τούς 700 συντρόφους. Σχεδόν όλοι τους από τή Βαρκελλώνη. Όλα ήταν σκοτεινά, για λόγους ασφαλείας υπόθεσα, μονάχα τό τραπέζι τού προεδρείου ήταν φωτισμένο, στό κέντρο τού πάλλου. Φυσικά ήταν απαγορευμένο σ' οποιοδήποτε νά παίρνει φωτογραφίες.

Στήν αρχή τό κλίμα ήταν πολύ τεταμένο, ακούσε ένας παράξενος θόρυβος για νά ανασκηρτίσουν οι παριστάμενοι ώστε νά βασιλέψει μιά απρόσμενη σιγή, φορτωμένη ένταση. Αλλά τό κλίμα ζεσταίνονταν ταχύτατα εκ νέου, πολύ μεγάλη ήταν η χαρά νά ξαναβρίσκονται τελικά μαζί που διαβάζονταν στίς όψεις τών συντρόφων. Οι εργασίες ανοίχτηκαν από να σύντροφο της COMISION ORGANIZADORA (οργανωτική επιτροπή - CO. OR.), εμφανώς συγκινημένου, που αμέσως μίλησε για τήν αναγκαιότητα της ενίσχυσης για τήν πραγματοποίηση τού σχεδίου για τήν ανασύσταση της C.N.T. και που τέλειωσε δηλώνοντας ότι η συνέλευση ήταν αντιπροσωπευτική ότι αποτέλεσμα κι αν έχει αυτό, κι επομένως σ' αυτήν ήταν παρούσες όλες οι τάσεις της ίδιας της C.N.T. Οι τελευταίες του λέξεις: "VIVA LA CONFEDERACION NACIONAL DEL TRABAJO" βρήκαν σάν απάντηση ένα θορυβώδες και διαρκές χειροκρότημα.

Αμέσως μετά ήρθε η δική μου σειρά: είχα προσκληθεί νά φέρω τόν χαιρετισμό τών Ιταλών συντρόφων. Πρέπει νά τό πώ; Ημουν τρομερά συγκινημένος. Μίλησα στά ιταλικά, αργά-αργά, ένα λόγο σύντομο, μέ τέτοιο τρόπο ώστε νά γίνω αντιληπτός απ όλους. Μέ κατάλαβαν όλοι ελπίζω: σίγουρα όλοι κατάλαβαν τό βαθύτερο νόημα τού λόγου μου και μέ καταχειροκρότησαν ή καλύτερα, συναισθάνθηκα αμέσως ότι τό χειροκρότημα δέν ήταν για μένα, αλλά για όλους τούς Ιταλούς αναρχικούς, για τήν διεθνιστική συμπαράσταση (αλληλεγγύη) που αντιπροσώπευα. Πολλοί σύντροφοι θέλαν νά μ' αγκαλιάσουν ξανά, μού σφιγγανε τό χέρι, κάνανε τά πάντα για νά μού αποδείξουν τήν αλληλεγγύη τους. Οι σύντροφοι που καθόντουσαν στό προεδρείο εξαναγκάστηκαν νά επαναφέρουν στήν τάξη τή συνέλευση, θυμίζοντάς τους ότι βρίσκονταν σέ μιά παράνομη συγκέντρωση.

Αρχίσαν έτσι λοιπόν οι πραγματικές εργασίες, πάνω στή βάση τού ακόλουθου προγράμματος μέ θέματα: 1) Οργανωτικά κριτήρια για τήν ανασύσταση της C.N.T. σύμφωνα μέ τή δεδομένη κατάσταση. 2) Η ταχτική της συνδικαλιστικής δράσης στή παρούσα κοινωνικοοικονομική κατάσταση και πέρα από διεκδικητικές προοπτικές. 3) Συζήτηση πάνω στό πλουραλιστικό συνδικαλισμό και στόν ενωτικό συνδικαλισμό. Τό πρώτο σημείο βρήκε σύμφωνους όλους τούς αντιπροσώπους: Η C.N.T. έπρεπε ν' ανασυσταθεί πάνω στίς ίδιες βάσεις τού παρελθόντος. Πάνω στό δεύτερο σημείο, αντίθετα, επήλθε αντίθεση μεταξύ 2 αρκετά διαφορετικών θέσεων: μιάς καθαρά ρεφορμιστικής, της άλλης καθαρά επαναστατικής. Σύμφωνα μένα "σύντροφο" λού μίλησε εκ μέρους της πρώτης, θά πρεπε να ζητηθεί αμνηστία κι όχι τήν ελευθερία για όλους τούς σύντροφους (δέν είναι ζήτημα ορολογίας, γιατί μιλώντας για αμνηστία αναγνωρίζονται οι εξουσίες του κράτους), θά πρεπε νά ζητηθεί από τό Κράτος νά δημοσιεύσει νόμους πάνω στή συνδικαλιστική και πολιτική ελευθερία, ότι θά πρεπε ν' αγωνιστούν για ένα Κράτος "λιγότερο καπιταλιστικό", κτλ. Ακουγοντάς τον, μού σηκώνονταν οι τρίχες τού κεφαλιού μου. Ευτυχώς, όχι μόνο σέ μένα, αφού η συνέλευση στό συνολό της δέχτηκε μέ πολύ κρυάδα τά επιχειρήματα αυτου που μιλούσε. Αμέσως, μετά τό τέλος αυτου τού λόγου ένας σύντροφος πετάχτηκε επαναλαμβάνοντας - ανάμεσα σιά χειροκροτήματα - ότι ο τελικός σκοπός της C.N.T. ήταν και είναι πάντοτε ο αντεξουσιαστικός κουμμουνισμός, που θα πραγματοποιηθεί μέ τήν ανάπτυξη ενός αγώνα που θα χαρακτηρίζεται από τή χρήση τών μέσων της άμεσης αντικρατικής και αντικοινοβουλευτικής δράσης. Τό παρατεταμένο χειροκρότημα που σημείωσε τό τέλος αυτου τού λόγου μου ξανάδωσε κουράγιο, αποδεικνύοντας ότι η συνέλευση ήταν σύσσωμη πάνω στήν επαναστατική θέση. Τό 3^ο σημείο τού θέματος της ημέρας δέν στάθηκε δυνατό νά συζητηθεί, για λόγους χρόνου: Η αίθουσα έπρεπε νά είχε αδειάσει στίς 3 μ.μ.

Συμπερασματικά, τέλος πάντων, εγκρίθηκε η ακολουθη συμφωνία: "Αναγόρευση (διορισμός) μίας επιτροπής με προσωρινό χαρακτήρα, αντιπροσωπεύουσας τους ήδη υπάρχοντες συνδικαλιστικούς τομείς (1 μέλος ανά τομέα), τήν τοπική ομοσπονδία (1 μέλος ανά ζώνη (περιοχή)), καί τών διαφόρων ομάδων ή τάσεων που αντιπροσωπεύονται στή συνέλευση (1 μέλος ανά ομάδα ή τάση). Αυτή η πεπλατισμένη (διευρυμένη) επιτροπή πρέπει νά προετοιμάσει τό έδαφος για νά συγκαλέσει, τό ταχύτερο δυνατόν, ένα PLENO για τήν τυπική ανασύσταση τής C.N.T. τής Καταλώνιας στήν οποία θά παρευρεθούν όλες οι τάσεις, για τή δημιουργία τής ενιαίας περιφερειακής (REGIONALE) επιτροπής τής C.N.T. τής Καταλώνιας. Βάσει αυτής τής συμφωνίας θεωρούνται αυτομάτως διαλυμένες οι ήδη υπάρχουσες επιτροπές, όντας η διευρυνθήσα επιτροπή ο μοναδικός οργανικός αντιπροσωπευτικός θεσμός τής Καταλώνιας. Ζήτω η COFEDERATION NACIONAL DEL TRABAJO."

ELIS F.

Μετάφραση από τήν (A) RIVISTA ANAR... (A) Αναρχική Επιθεώρηση, μηνιαίο περιοδικό. Έτος 6^ο, N^ο 3.

Μετάφραση Νίκος Χ.

ΑΝΑΡΧΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ

Πρόκειται για έναν συνδυασμό που έγινε στα τέλη του 19ου αιώνα μεταξύ αναρχισμού και συνδικαλισμού. Πρώτοι στην ουσία κήρυκός του ήταν οι όπαδοί του Μπακούνιν, μέλη της Ζυριχινής Όμοσπονδίας της Έλβετίας κατά την εποχή της Α' Διεθνούς. Μέ κύριο έμπνευστή τον Τζέιμς Γκυγιώ, έναν αγγλο-ελβετό φίλο και σύντροφο του Μπακούνιν, εγκατέλειψαν την ιδέα των παρανόμων και συνωμοτικών ομάδων που κυριαρχούσε εκείνη την εποχή στους αντίεξουσιαστικούς κύκλους της Διεθνούς και ένστερνίστηκαν την ιδέα των συνδικάτων σαν όργανων άγωνα της έργατικής τάξης και θεσμικών προάγγελων της μετά την επανάσταση κοινωνικής διάρθρωσης.

Στή Γαλλία ο αναρχοσυνδικαλισμός έμφανίστηκε με τη μορφή του επαναστατικού συνδικαλισμού, όπως τον προπαγάνδιζε ο Φερνάν Πελουτιέ. Ο Πελουτιέ βαθεία δυσσαρεστημένος από τό κλίμα που διαμορφώθηκε, περί τό τέλος του προηγούμενου αιώνα, λόγω της άτομικής τρομοκρατίας που άσκησαν όρισμένοι άτομικιστές αναρχικοί. σκέφτηκε ότι τά συνδικάτα θά μπορούσαν νά χρησιμοποιηθούν όχι μόνο σαν όπλο για τή βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των έργατών, αλλά και σαν όργανα για τή ανάπτυξη (βίαιης) "άμεσης δράσης", ή όποια αναπόφευκτα θά οδηγούσε, μέσα από τή γενική άπεργία, στην κατάργηση του καπιταλισμού. Ο επαναστατικός συνδικαλισμός του Πελουτιέ και των όπαδών του στή Γαλλία μεταφυτεύτηκε και σ' άλλες χώρες, αλλά μόνο στή γειτονική Ισπανία απέκτησε άμιγή αναρχικό χαρακτήρα και τεράστια έπιρροή. Υπήρξε ή κύρια έπιρροή στή Γενική Συνομοσπονδία Έργασίας της Γαλλίας (κατά τήν άρχική της περίοδο), στους Βιομηχανικούς Έργάτες του Κόσμου των Η.Π.Α. (των γνωστών hobblies), στην Ιταλική Συνδικαλιστική Ένωση και τήν Ισπανική Έθνική Συνομοσπονδία Έργασίας. Στήν Άγγλία και τήν Γερμανία ήρθε σέ σύγκρουση με τά παραδοσιακά έργατικά σωματεία και προσπάθησε νά δημιουργήσει ξεχωριστά επαναστατικά συνδικάτα που στέφθηκαν όμως με έπιτυχία. Στίς περισσότερες χώρες ο αναρχοσυνδικαλισμός μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και ειδικότερα μετά τή Ρώσικη Έπανάσταση και τήν επικράτηση του Μαρξισμού, παρήκμασε και σχεδόν έξαφανίστηκε. Με έξαιρέση τή Γαλλία και κυρίως τήν Ισπανία όπου γνώρισε τή μεγαλύτερή του άνθηση κατά τή διάρκεια του Ισπανικού Έμφυλίου Πολέμου.

Στά τέλη του περασμένου αιώνα ένα επαναστατικό κίνημα αναπτύχθηκε ανάμεσα σέ όρισμένα στοιχεία του εύρύτερου σοσιαλιστικού κινήματος και των έργατικών συνδικάτων, που είχε πολλά κοινά σημεία με τίς αναρχικές τάσεις. Ήρθε σέ σύγκρουση με τήν κοινοβουλευτική μορφή του μαρξιστικού σοσιαλισμού της τελευταίας περιόδου και προσπάθησε ν' άποδείξει πώς ή συμμετοχή στην άστική νομοθεσία και ή μέθοδος της συνεργασίας με τό καπιταλιστικό κράτος, έκφυλίζει τό επαναστατικό πνεύμα της έργατικής τάξης. Η κίνηση αυτή βρήκε τό φιλόσοφό της στό πρόσωπο του Ζώρζ Σορέλ που έπεξεργάστηκε μιá μισομυστικιστική μορφή επαναστατικής βίας. Ο αναρχοσυνδικαλισμός βλέπει στα συνδικάτα τους πραγματικούς της μελλοντικής κοινωνίας. Πρέπει νά διαμορφωθούν έτσι που μιá μέρα νά είναι ικανά νά πάρουν στα χέρια τους όλες τίς έξουσίες άπ' τήν καπιταλιστική κοινωνική όργάνωση. Παράλληλα πρέπει ν' αναπτυχθούν σέ μαχητικές όργανώσεις, διαποτισμένες από επαναστατικό πνεύμα, που θά καταπολεμούν και τελικά θ' ανατρέψουν τό καπιταλιστικό κράτος. Γι' αυτό και τά χαρακτηριστικά του είναι ο αντικοινοβουλευτισμός, ο αντιμικταρισμός, ή άμεση δράση, τό σαμποτάζ, ο αντιπατριωτισμός, οι πολιτικές άπεργίες σέ μεγάλη έκταση (άπεργία χωρίς οικονομικά έλατήρια). Τίς τελευταίες αυτές τίς θεωρεΐ σαν "φροντιστήρια" προπαρασκευής για τήν τελική γενική άπεργία όλων των έργατών που θά καταφέρουν τό τελικό χτύπημα στό καπιταλιστικό καθεστώς.

Στή Γαλλία ο αναρχοσυνδικαλισμός άρχισε νά έμφανίζεται μετά τό 1895, όταν ο Πελουτιέ κάλεσε τους αναρχικούς νά συμμετάσχουν στα συνδικάτα. Οι Γαλλοί αναρχοσυνδικαλιστές ήταν κατά της πολιτικής δράσης και άποδοκίμαζαν τά πολιτικά κόμματα καθώς και τή συμμετοχή στό κοινοβούλιο. Όπωςδήποτε στήριζαν τή δράση τους

στή πλατειά κληρονομία των μαζών και αποδοκίμαζαν την ατομική τρομοκρατία. Στη Γαλλία η μαρξιστική τάση του Ζ.Γκέντ καταπολεμούσε κάθε αναρχοσυνδικαλιστική αντίληψη. Στο Συνέδριο της Γενικής Συνομοσπονδίας 'Εργασίας στην 'Αμερική (1906), ο αναρχοσυνδικαλισμός ωριμάζει και χαρακτηρίζεται σαν ξεχωριστή τάση μέσα στο εργατικό κίνημα. Ο Χάρτης της 'Αμιένης καθόριζε ότι η Γενική Συνομοσπονδία είναι ανεξάρτητη από κόμματα και ιδεολογικές σχολές. Τη Βασική θεωρητική εργασία για την ανάπτυξη του αναρχοσυνδικαλισμού την πραγματοποίησαν συνδικαλιστικά στελέχη σαν τους Πελουτιέ, Γκριφουελ, Ντορζέ και άλλοι. 'Επίσης στο Συνέδριο της Γενικής Συνομοσπονδίας 'Εργασίας (1906) στην 'Ιταλία, παρουσιάστηκε σημαντική μειοψηφία από αναρχοσυνδικαλιστές. 'Αξιολογή υπήρξε η ανάπτυξη των αναρχοσυνδικαλιστών στην 'Ισπανία, όπου μέχρι το 1938 δεν αντιπροσωπευόταν στην κυβέρνηση του Λαϊκού Μετώπου, παρ'όλο που πρωτοστάτησαν στην αναχαίτηση των φρανκικών φασιστικών δόξων, και στην εξαπόλυση της κοινωνικής επανάστασης στα πλαίσια του αντιφασιστικού στρατοπέδου, και τά μέλη τους έκαναν μια εξέγερση στη Βαρκελώνη (1937) που προδόθηκε απ'τους ηγέτες τους, πνύγηκε στο αίμα των καλύτερων στελεχών τους απ'τό αίματοβαμμένο χέρι των σταλινικών πραχτόρων της Μόσχας και κεριορίστηκε απ'τήν κυβέρνηση Νεγκρύν. 'Επίσης διατήρησαν κάποια έπιρροή στο συνδικαλιστικό κίνημα των χωρών της Λατινικής 'Αμερικής.

φυλλάκι πορείας

εναλλακτική παραληρήση ενημέρωση

μιά πρώτη σειρά θεμάτων.

1. Αναφορές πάνω στην επανίδρυση της Ίσπανικής C, N. T.
2. Παναΐτ Ίστράτι:Γάλλος συγγραφέας.Ρουμάνος άφηγητής ή "Έλληνας; (!).
3. Έργοβιογραφικό του Κάρλος Μαριγκέλα-Άντάρτικο της πόλης.
4. Η Κύπρος, τό έθνικό και ό έθνικισμός-μιά έλευθεριακή άνάλυση.
5. Βιογραφία-προσέγγιση του Μιχαήλ Μπακούνιν και άλλες μαρτυρίες.
6. Τό προϊόν "Έργο Τέχνης" και πώς λειτουργούν τά κυκλώματα συλλεκτών γκαλερί-έμπόρων έργων τέχνης κ.λ.π.- μιά προσέγγιση.
7. Περί Στρουκτουραλισμού και έκφρασης στρουκτουραλιστικής.
8. Γκεόργκ Βίλχεμ Πάμπστ:για νά σταματήσει ή σύγκλιση γύρω άπ'τόν σκηνοθέτη.
9. Τό πρώτο Άναρχικό Έλληνικό δημοσίευμα-Ή ιστορία ένός ληστού.
10. "ΚΡΑΥΓΕΣ". 12 άγνωστα άντιστασιακά κείμενα.(1967-1971).
11. Έπεκτεταμένος κινηματογράφος:μιά διαθέσιμη τέχνη-του Στάν Βάντερμπιηκ.
12. Η φλόγα του γκράφικτι.άναλύσεις και εικόνες πάνω στό θέμα της άμφιλεγόμενης αυτής έκφρασης,σάν τέχνη ή έγκληματικότητα.
13. "Θρηνητικό Συναξάρι του Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου"-Ένα βυζαντινόγραφο κείμενο του Φώτη Κόντογλου.
14. "FUCK THE SYSTEM".Μιά σειρά αναφορών καταστρατήγησης συμβατικών καθημερινών ενεργειών,πάνω σε θέματα κατανάλωσης κι'έπικοινωνίας κ.λ.π.
15. Η τρομοκρατία της κουλτούρας.Ποιοί άπορρίπτουν τήν περιθωριακή κουλτούρα. Γιατί ή τρομοκρατία της κουλτούρας είναι μιά σταθερά της λογοτεχνικής μας ιστορίας.
- 16.Μιά θεώρηση πάνω στά κείμενα του περιοδικού "ΤΕΜΕΝΟΣ"των Γκρέγκορυ Μαρκόπουλος και Ρόμπερτ Μπήβερς.
- 17.Νικήτας Νηφάκης:ένας άπ'αυτούς πού δέν προβάλλει τό ιστορικό κατεστημένο. Βιογραφία.Δείγματα γραφής.Σχόλια.
18. Άνάλυση-Παρουσίαση πέντε μεταπολεμικών περιοδικών λογοτεχνίας και τέχνης, πού σταμάτησαν νά εκδίδονται.

* Η σύνταξη των "ΦΥΛΛΩΝ ΠΟΡΕΙΑΣ" δέν δεσμεύεται ως πρός τήν σειρά παρουσίασης-έκδοσης και κυκλοφορίας των παραπάνω θεμάτων.